

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 18 Μαΐου 2017 — Openbaar Ministerie κατά Tadas Turikas

(Υπόθεση C-270/17)

(2017/C 277/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Εκζητούμενος: Tadas Turikas

Προδικαστικό ερώτημα

Μήπως μια διαδικασία επί ενδίκου μέσου

- στο πλαίσιο της οποίας η υπόθεση εξετάστηκε επί της ουσίας και
- η οποία οδήγησε σε (νέα) καταδίκη του ενδιαφερομένου και/ή στην επικύρωση της καταδίκης που είχε απαγγελθεί με την πρωτόδικη απόφαση,
- όταν το ΕΕΣ αποσκοπεί στην εκτέλεση της καταδίκης αυτής,

συνιστά τη «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» κατά την έννοια του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Απόφαση-πλαίσιο του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 18 Μαΐου 2017 — Openbaar Ministerie κατά Sławomir Andrzej Zdźszaszek

(Υπόθεση C-271/17)

(2017/C 277/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Διώκουσα αρχή: Openbaar Ministerie

Εκζητούμενος: Sławomir Andrzej Zdźszaszek

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μήπως μια διαδικασία

- στο πλαίσιο της οποίας ο δικαστής του κράτους μέλους εκδόσεως αποφαινεται σχετικά με τη συγχώνευση χωριστών στερητικών της ελευθερίας ποινών, στις οποίες ο ενδιαφερόμενος είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα, σε μία στερητική της ελευθερίας ποινή και/ή σχετικά με τη μείωση μιας συνολικής στερητικής της ελευθερίας ποινής στην οποία ο ενδιαφερόμενος είχε προηγουμένως καταδικαστεί αμετάκλητα και
- στο πλαίσιο της οποίας ο δικαστής αυτός δεν εξετάζει πλέον το ζήτημα της ενοχής,

όπως η διαδικασία που οδήγησε στην «cumulative sentence» της 25ης Μαρτίου 2014, είναι «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» κατά την έννοια της εισαγωγικής φράσεως του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ⁽¹⁾;

2) Δύναται η δικαστική αρχή εκτέλεσως:

- σε περίπτωση κατά την οποία ο εκζητούμενος δεν εμφανίστηκε στη δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασως,
- αλλά κατά την οποία, ούτε στο ΕΕΣ ούτε στις συμπληρωματικές πληροφορίες που ζητήθηκαν βάσει του άρθρου 15, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ, η δικαστική αρχή εκδόσεως πρόβη σε ανακοινώσεις σχετικά με τη δυνατότητα εφαρμογής μιας ή περισσοτέρων εκ των περιστάσεων τις οποίες αφορούν τα στοιχεία α' έως δ' του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ, σύμφωνα με τη διατύπωση μιας ή περισσοτέρων εκ των περιπτώσεων που αναφέρει το στοιχείο δ', σημείο 3, του εντύπου-ΕΕΣ,

να συναγάγει, έστω και για αυτόν τον λόγο, ότι δεν πληρούται καμία από τις προϋποθέσεις του άρθρου 4α, παράγραφος 1, αρχή και στοιχεία α' έως δ', της αποφάσεως-πλαisiού και να αρνηθεί, έστω και για αυτόν τον λόγο, την εκτέλεση του ΕΕΣ;

3) Μήπως μια διαδικασία επί ενδίκου μέσου

- στο πλαίσιο της οποίας η υπόθεση εξετάστηκε επί της ουσίας και
- η οποία οδήγησε σε (νέα) καταδίκη του ενδιαφερομένου και/ή στην επικύρωση της καταδίκης που είχε απαγγελθεί με την πρωτόδικη απόφαση,
- όταν το ΕΕΣ αποσκοπεί στην εκτέλεση της καταδίκης αυτής,

συνιστά τη «δίκη που οδήγησε στην έκδοση της απόφασης» κατά την έννοια του άρθρου 4α, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού 2002/584/ΔΕΥ;

(¹) Απόφαση-πλαisiού του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad (Κάτω Χώρες) στις 18 Μαΐου 2017 —
Κ.Μ. Zyla κατά Staatssecretaris van Financiën**

(Υπόθεση C-272/17)

(2017/C 277/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Κ.Μ. Zyla

Ανααιρεσίβλητος: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 45 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία συνεπάγεται ότι ο εργαζόμενος ο οποίος δυνάμει του κανονισμού 1408/71 (¹) ή του κανονισμού 883/2004 (²) είναι για ένα μέρος του ημερολογιακού έτους ασφαλισμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως του εν λόγω κράτους μέλους, όσον αφορά την καταβολή εισφορών για αυτές τις κοινωνικές ασφαλίσεις, δύναται να λάβει μόνο ένα κλάσμα του σχετικού με τις εισφορές μέρους της γενικής μειώσεως της επιβαρύνσεως, το οποίο κλάσμα καθορίζεται *pro rata temporis* σε αναλογία με τον χρόνο ασφαλίσεως, αν κατά το υπόλοιπο του ημερολογιακού έτους, ο συγκεκριμένος εργαζόμενος δεν ήταν ασφαλισμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφαλίσεως αυτού του κράτους μέλους και κατοικούσε σε άλλο κράτος μέλος, και αν απέκτησε (σχεδόν) ολόκληρο το κατά το εν λόγω έτος εισόδημά του στο πρώτο κράτος μέλος;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως στους μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 73).

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 883/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ 2004, L 166, σ. 1).